„Egy lelkésznek nincs más dolga, mint hogy az embereket beszeresse a gyülekezetbe” – halhatták az érdeklődők a péntek esti Nikodémusok óráján. A BeFogadó Kávéház teraszán rendezték meg a „Gyülekezetépítés: Álom vagy valóság” című beszélgetést Sohajda Leventével, Göncruszka, Vilmány és Hejce lelkipásztorával. A református egyház jövőjében is kulcsfontosságú szerepet betöltő kérdésről, valamint annak válaszáról személyes tapasztalatai és munkája alapján mesélt.

Az Észak-Magyarországon található, három településből álló kis körzet igen kevés, mindössze 123 református gyülekezeti taggal rendelkezik. Ám nem szabad megfeledkezni arról, hogy a bors is kicsi, de erős. A hívők elkötelezett mozgósításának köszönhetően ugyanis nagymértékű fejlődésen mehetett keresztül ez a közösség.

A történet ott kezdődött, mikor a település vallásos tagjai külön lelkészt szerettek volna magukhoz. Többen azonban úgy gondolták, hogy erre nincs szükségük. A kitartásuknak mégis meglett a gyümölcse, és így kerülhetett hozzájuk Sohajda Levente, aki igen bizakodva és hittel telve érkezett meg. Mint mondta: „Minden közösségnek meg vannak a kitörési pontjai”.

Azt, hogy ezek a lehetőségek miben nyilvánulnak meg, csakis a csoporton és az elhivatottságukon múlik. A göncruszkaiaknál ez a gazdálkodást jelentette, mely egy diófa meglétéből, a gyülekezet közösen működtetett méhészetéig terjedt. Előnynek számít, hogy az ilyen kisebb településeken sok ember könnyen és gyorsan mozgósítható. A gyülekezet együttélése értéket teremtett, így egyre több fiatal segített az arra rászorulóknak – akár egy fűnyírással a szomszéd néninél –, ezáltal tanulta meg a felelősségvállalás fontosságát.

A méhészet bevételi növekedése új lehetőség elé állította az embereket. A fennmaradó pénzből több programot is elindítottak: ösztöndíjak osztását, fejlesztő alkalmakat, valamint roma missziót. Azonban ez még nem minden, hiszen idén ősztől megnyílik egy nemrég felújított iskola, ahol két osztályban indul majd meg a tanítás. Az oktatás a holland nemzeti alaptanterv szerint fog épülni, így kiemelkedő jelentőség kap a tehetséggondozás megvalósítása.

„A siker a hálaadásban van. Hálaadás nélkül nincsen áldás” tette hozzá az előadó. Szükséges még az is, hogy a lelkész bizonyos legyen abban, hogy Istennek terve van a közösséggel. Olyan emberekkel, akiknek az életközösségében mindenki segít az egyének problémáit megoldani. Nem szabad megfeledkezni Isten lelkének erejéről sem, hiszen domináns szereppel kell, hogy bírjon. Ebben nyújt előrelépést az Úr elé borulás, melyben a lelkipásztor a hívei előtt járva mutat példát. Ahhoz, hogy egy jól működő közösség jöhessen létre gyülekezeti szinten van szükség megújulásra az Úrhoz és egymáshoz kötődő kapcsolatokban.

A beszélgetéstől bíztató szavakkal búcsúzott le Sohajda Levente: „A gyülekezet nem álomvilág, hanem reális valóság, de ha Jézuson keresztül látjuk, akkor ez egy jó valóság is lehet.”

Orbán Anita